

over grænserne. Det er for en stor dels vedkommende også rigtigt, men det bygger på den samme antagelse, som regeringen har været med til at understøtte, nemlig at træerne vokser ind i himlen, hvis man præmierer spekulation. Man laver skattestop på boligerne, man laver afdragsfri lån på boligerne – det har man også gjort i andre lande – og vi har set en fuldstændig urealistisk vækst i priserne i boligmassen, så banker og pengeinstitutter i det hele taget har troet, at de bare ved spekulative foranstaltninger kunne score kassen og gå med fine Rolexarmbåndsure osv. Det er en ganske, ganske uansvarlig måde at drive politik på, og jeg kan slet ikke forstå, at regeringen ikke bare i et svagt øjeblik vil erkende, at man måske skulle have trådt lidt på bremsen, da det gik allerhurtigst fremad, for nu står vi midt i smerten.

Det er rigtigt, at vi står over for en bunden opgave, hvor vi skal sørge for, at nedgangen ikke ramler os hårdt ind i samfundet i form af virksomhedslukninger en masse, i form af en massivt stigende arbejdsløshed, og det er derfor, der nu er forhandlinger om en bankpakke. Men den kan efter vores opfattelse under ingen omstændigheder stå alene, for krisen er langt værre end det, der kan løftes i en bankpakke. Vi er nødt til også at få lavet en virksomhedspakke, så vi understøtter mulighederne for, at vores eksporterhverv fortsat kan få de kreditter, som er nødvendige for at kunne udvikle eksporterhvervene.

Så er vi ganske enkelt nødt til også at genskabe markedet. For markedet er jo gået i stå, det er det, der er hele problemet nu, og det eneste, der kan genskabe markedet, er faktisk, at vi sætter ind med offentlige investeringer og dermed betaler lidt af den investeringsgæld, som vi er ved at opbygge til vores børn og børnebørn. Vi er simpelt hen nødt til at sætte ind med energirenovering af vores skoler og andre offentlige bygninger til gavn for beskæftigelsen både i entreprenørbranchen og i energibranchen, men også for at genskabe markedet, så vi kan få den private vækst i omdrejninger. Det er nogle af de hovedopgaver, vi står over for, og gør vi ikke det, skubber vi som sagt en investeringsgæld foran os.

Det sidste, jeg vil nævne, er behovet for skatteomlægninger. Nu er det blevet så moderne at snakke om skattelettelser; jeg tror, det er mere reelt at sige, at vi skal have nogle skatteomlægninger, for skattelettelser betyder bare, at der er noget, der ikke bliver gjort, eller at den offentlige

ge sektor må bøde med en endnu lavere vækst. Så det, der er brug for, er en skatteomlægning, hvor vi får sænket beskatningen af arbejdsindkomster og til gengæld også får en øget beskatning af forurening, sådan at en skattereform får et klart miljømæssigt sigte, men samtidig også bliver skruet sammen på en måde, som bliver socialt ansvarlig, så vi understøtter de laveste indkomstgrupper i samfundet, for det er her, der efter 7 år virkelig er behov for at få et løft.

Kl. 14:27

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Så går vi videre, og den næste er hr. Mike Legarth som ordfører.

Kl. 14:28

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Jeg vil lige starte med at sige til hr. Ole Sohn, at det er en anelse ufint at gå på tallerstolen og konkludere på baggrund af den tidligere ordfører og sige, at de skattelettelser, som regeringen sammen med Dansk Folkeparti har gennemført, er finansieret af nedskæringer i den offentlige sektor. Det er lodret forkert; vi har øget udgifterne, og der bruges flere penge på den offentlige sektor end nogen sinde.

Vedrørende 2015-planen kan man indledningsvis sige, at den svage vækst i udlandet og finanskrisen er alvorlige udfordringer, uden tvivl. Vi har håndteret nogle af dem, men vi er i gang med en mere, og det primære er at få finansmarkederne til at virke igen for at undgå en kreditlemme og ved siden af det at arbejde på at få nedsat renten og rentespændet i forhold til euroområdet.

Meget er som sagt gjort på det finansielle område med den første bankpakke og med hensyn til realkredit, og i de her dage forhandler vi om problemet med kreditlemme, og det skulle vi gerne få løst så hurtigt som muligt. Realøkonomisk er vores udgangspunkt bedre end andre steder. I Danmark er ledigheden historisk lav, og ifølge OECD er Danmark et af de lande, som i 2008 havde det mest pressede arbejdsmarked. Heldigvis har vi sparet op i de gode år; der er overskud i den offentlige økonomi og på betalingsbalancen, og den offentlige gæld og gælden til udlandet er reelt væk.

I 2015-planen indgår de overordnede finanspolitiske prioriteringer og mål frem mod 2015, og kernen i planen er, hvordan vi får indtægter og udgifter til at hænge sammen på både kort og lang sigt – konkret formuleret: en holdbarhed på